

[Aksel Larsen.]

Skatter paa Befolkningens almindelige Forbrug.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en meget kort Bemærkning.

Aksel Møller: Jeg forstaaer, at vi efterhaanden er naaet dertil, at vi er enige om, at det, jeg udtalte i 1943, kunde med god Grund citeres i Dag, uden at jeg behøvede at føle mig stillet Ansigt til Ansigt med noget, der ikke svarede til min Mening dengang.

Finansministeren (Thorvil Kristensen): Jeg skal blot til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen sige, at selv om man bortser fra Spiritus, er de her omtalte Varer dog ikke Ting, der alene bruges af den jævne Mand; der er ogsaa adskillige andre, der bruger dem. Dertil maa jeg maaske føje, at selvfølgelig kan man ikke helt undgaa ogsaa at ramme den jævne Mands Forbrug i Tider som de nuværende, hvor saa store Skatter er nødvendige.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller præciserede sin Udtalelse derhen, at naar Produktionen kan udvides op til det normale Behov, saa er det ønskeligt, at høje Afgifter ikke forhindrer dette. Jeg tror nok, at det normale Behov allerede er dækket for flere af de her foreliggende Varers Vedkommende, men der kan naturligvis komme Tider, hvor der kan være Mulighed for en Produktionsforøgelse. Om der saa til den Tid kan foretages en Nedsættelse af Afgifterne, mener jeg ikke, man kan sige paa Forhaand; jeg mener, at man maa afveje baade den paagældende Produktions Interesser og Landets øvrige Forhold. Men jeg er klar over, at man ikke gennem unødvendigt høje Afgifter bør forhindre en Produktion, som i øvrigt er mulig og forsvarlig.

Naar jeg talte om Kontrolvanskelighederne ved Omsætningsafgiften, var det selvfølgelig ikke Regnebesværet, jeg tænkte paa. Det er ganske vist lettere at regne med 25 pCt. end med 19, men det ærede Medlem vil sikkert forstaa, at den Kontrolvanskelighed, jeg tænkte paa, var Faren for, at noget skulde smutte uden om Kontrollen, og jeg

skulde jo tro, at denne Fare bliver forøget, hvis der er 25 pCt. at tjene i Stedet for 19.

Hvad Detailavancen angaar, skal jeg sige — bortset fra, at det sorterer under en anden Minister at fastsætte dennes Højde —, at saa vidt jeg kan skønne, er Omsætningen af de her omtalte Varer i Øjeblikket stigende, og det vil i hvert Fald komme Detailhandelen til gode. Jeg skal for Øllets Vedkommende specielt fremhæve, at man har bestræbt sig for at lægge Afgiften saaledes, at Ølprisen i Detailhandelen stadig kan være et helt Antal Ører, uden at Detailavancen derved formindskes; den forøges en lille bitte Smule, fra 6,05 til 6,08 Øre, men jeg indrømmer, at det er meget lidt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som altsaa efter det oplyste ikke fortjener nogen Bebrejdelse, fordi han ikke har hørt min Forelæggelsestale, udtalte, at det havde været ønskeligt, om denne Tale havde været tilgængelig for Tingets Medlemmer, og heri maa jeg erklære mig enig med ham. Det vilde have været meget ønskeligt, men Forbrugsafgifter skal jo gerne gennemføres meget hurtigt, og derfor har det ikke været muligt. Jeg maa derimod bebrejde det ærede Medlem, at han giver en ukorrekt Fremstilling af Forholdene vedrørende den Paragraf, som jeg gik med til at stryge ved et tidligere omtalt Forslag. Det er muligt, at det ærede Medlem ikke har hørt efter, og det kan i saa Fald bebrejdes ham, men jeg fremhævede her, at den paagældende Paragraf ikke havde til Hensigt at udvide Eftergivelseerne, men kun at omlægge Administrationen af de Eftergivelser og Henstandsordninger, som allerede praktiseres.

Hvad angaar Detailhandlerne som Skatteopkrævere, maa jeg henvise til det Svar, jeg gav det ærede Medlem Hr. Jensen-Broy om, at jeg skulde overveje, om der maatte være praktiske Muligheder for en Omlægning af Afgifterne. Jeg skal gerne overveje og undersøge, om der maatte være Muligheder for noget saadant.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.